

grunde, da administrationen af rejsegarantiordningen forudsætter et administrativt apparat, som vanskeligt lader sig etablere inden for statsadministrationens rammer.

Når først de bestående rejsebureauer, der beskæftiger sig med selskabsrejser, er registreret, jfr. forslaget § 6, vil fondens administration, så længe rejsebureaukrak undgås, i det væsentlige bestå i kontrol med indbetalinger af garantibidrag, jfr. forslaget § 7. Sker der imidlertid et økonomisk sammenbrud for en rejsearrangør eller rejseagent, må fonden efter forslaget § 3 være i stand til at kunne yde bistand af forskellig art til de berørte rejsekunder.

Forholdet er således, at fondens organisation, så længe der ikke sker krak inden for rejsebranchen, vil kunne bestrides af et særdeles beskedent sekretariat, men at fonden må være beredt på uden varsel at skulle påtage sig en betydelig administration – hvis omfang vokser med størrelsen af den krakkede virksomhed. Det forudsættes derfor, at fondens bestyrelse udover at oprette et mindre sekretariat, træffer de nødvendige arrangementer af beredskabsmæssig karakter, der sætter fonden i stand til i påkommende tilfælde på tilfredsstillende måde at løse de opgaver, som fonden bliver stillet over for.

Til § 2

I forslaget stk. 1 bestemmes, at loven kun gælder for selskabsrejser, og begrebet selskabsrejser i lovens forstand fastlægges. Rejsen skal inkludere transport og mindst 3 overnatninger uden for transportmidlet, medmindre dette, som f. eks. ved krydstogter til søs eller rejse med hotelbus, er bestemt til at træde i stedet for anden overnatningsform. Rejsen behøver ikke udgå fra Danmark, det vil sige også rejser, der arrangeres af udenlandske rejsearrangører er omfattet af ordningen, forudsat at rejsen købes i et dansk rejsebureau, jfr. stk. 2. Ordningen dækker også rejser til Grønland og Færøerne. Da lovforslaget, jfr. § 18, ikke omfatter rejsebureauer hjemmehørende i Grønland og Færøerne, skal rejsen være købt i et rejsebureau beliggende her i landet.

Efter stk. 2 skal rejsekunders aftaler om køb af selskabsrejser være truffet med rejsebureauer her i landet, det vil sige rejsebureauer, der optræder som arrangører (sælger og arrangerer egne rejsearrangementer) eller rejseagenter (som er den almindelige betegnelse i branchen for en sælger eller formidler af salg af andres rejsearrangementer) eller – hvad der er meget almindeligt inden for

rejsebranchen – rejsebureauet er på én gang rejsearrangør og rejseagent.

Til § 3

I forslaget § 3 angives, i hvilke situationer fonden skal eller kan yde bistand til rejsekunder. Afgørelsen heraf beror i alle fire situationer, der er beskrevet i paragraffens stk. 1–4, på, at den opståede situation er affødt af et rejsebureaus økonomiske forhold. Herved skal forstås, at rejsebureauet – hvad enten det er registreret i henhold til § 6 eller i strid med loven driver en af loven omfattet virksomhed uden at være anmeldt og registreret i fonden – har anmeldt betalingsstandsning, er taget under konkursbehandling, eller at omstændighederne i øvrigt omkring rejsebureauet sandsynliggør, at bureauet ikke er i stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser. Hvis en rejseagent ikke afregner med rejsearrangøren, eller en rejsearrangør ikke afholder de udgifter, der er nødvendige til rejsens gennemførelse, men i stedet ophører med at drive virksomhed og anvender de modtagne beløb til uvedkommende formål, vil det, at rejsen ikke gennemføres, efter omstændighederne kunne betragtes som forårsaget af agentens eller arrangørens økonomiske forhold.

Begivenheder i udlandet, som krig, revolution og lignende, der får indflydelse på arrangementer, er fonden uvedkommende.

Påbegyndes rejsen ikke, har rejsekunden ifølge stk. 1 krav på godtgørelse af forudbetalte beløb, herunder også beløb, der er forudbetalt for accessoriske ydelser som f. eks. busture og bil- og bådleje. Fonden kan ikke påtage sig at skaffe rejsekunder, der har forudbetalt ikke-påbegyndte rejser, anden rejsemulighed, men kunder, der har et krav over for fonden, vil kunne overdrage deres fordring til andre rejsearrangører til hel eller delvis betaling for en erstatningsrejse.

Rejsekunder har efter stk. 2 ligeledes krav på at blive hjemtransporteret på passende måde til rejsens udgangspunkt, og om nødvendigt skal fonden inden rimelig tid sørge herfor. Er der tale om en charterflyrejse, skulle fondens bistand kun blive aktuel, hvis flyselskabet økonomisk går ned, idet et luftfartsselskab i henhold til Luftfartsdirektoratets bestemmelser for civil luftfart af 6. april 1977 – uanset eventuel misligholdelse af charteraftalen fra charterens side – er forpligtet til at hjemtransportere personer, det har befordret ud fra Danmark.

»Strandede« rejsekunder må som altovervejende hovedregel afvente, at fonden sørger for hjemtransport, hvilket normalt vil sige en fælles hjem-